

צ'א.

פרק אחד עשר סנהדרין חלק

תולעת" ז. צוותן גן סיס' שחדר לכתם נגמליהן זאניקס: אונ' יולדיס ו'כו. המורה מוסך כו. הלו צו צני יולדיס בערינו מהד יונ' ניל' נילס מן המים וכו': יונ' קנק'ס לא מן המים קה' מיל' דנטטפה פלומה מארליין כו. גאנט צו צו' חמויות נפי עטה: נסיך'ו צו' דרי' דרי'

ולבניהא בן פסיסא ווי לבנן חיביא דאמרתון מיטי חין דהין מיטי דמיין ציין אל ווי לבנן חיביא דאמרתון מיטי לא חין דלא חון חי לא כ"ש אל חיביא קרייה לי או קאיינמא בעטניא קר פשטעטנא לעקמוקט מינך אל אם אתה עושה בן רופא אומן תקרא ושבר הרכה חטול תר בעשרים ואודרבעה בנין איתנטילו דימונאי מיהודה ומירושלים שבאו בני אפריקא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון אמרו לו ארץ בגין שלנו הוא דכתיב ארץ בגין לנבלותה ובכען אבוחון דנהנו אאניש הוה אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים תנוי רשות ואלך ואדרון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון אם יגונינוי אמרו הרויש שבען נצחים ואם אי אגanza אוחם אמרו לו מן התורה אמר להן אף נתנו לו רשות והלך ווון עמהן אמר להם מהיכן אתם מבאים ראייה אמרו לו מן התורה אמר להן אף לא אבאי לכם ראייה אלא מן התורה שאמר ז' אומר אדרו בגין עברדים היה לאחיו עבד שקינה נכסים עבר למי ונכסים למי ולן ונון שלשה ימים נתן להם זמן ברקו ולא מצאו תשובה מיד ברכחו מלכיה החורו לו תשובה אמרו לו תנוי לנו ונון שלשה ימים נתן להם זמן ברקו ולא מצאו תשובה מיד ברכחו והונחו שדורתיו כשהן ורויות וכpermithן כשהן נטוות ואורה שנה שביעית היהชา שוב ז' פעם אותה באו בני מוצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון אמרו לו הרי הוא אומר ז'ו נתן את חן העם בעני מצרים וירושאלום תנוי לנו בסוף והוב שנטלהם ממנה אמר גביהא בן פסיסא לחכמים תנוי רשות ואלך ואדרון עמהן לפאי אלכסנדרוס אם יגונינוי אמרו لهم הרויש שבען נצחים ואם אי אגanza אוחם אמרו להם תורה משה רבינו נצחים תנוי לו רשות והלך ווון עמו אמר להן מהיכן אתם מבאיין ראייה אמרו לו מן התורה אמר להן אף לא אבאי לכם ראייה אלא מן התורה שנאמיר ז' מושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה תנוי לנו שבר עבורה של ששים ריבוא שעיבורתם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה אמר להן אלכסנדרוס מוקדון חורייו לו תשובה אמרו לו תנוי לנו ונון שלשה ימים נתן להם זמן ברקו ולא מצאו תשובה מיד התניהם שדורתיו כשהן ורויות וכpermithן כשהן נטוות וברחו ואורה שנה שביעית היהชา שוב פעם אותה באו בני שמעאל ובני קטריה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון אמרו לו ארץ בגין שלנו ושלכם דרכוביה ז' אלה הולדות ישמעאל בן אברהם וכותבי אלה חולדות יצחק בן אברהם אמר להן גביהא בן פסיסא להחכמים תנוי רשות ואלך ואדרון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון אם יגונינוי אמרו הרויש שבען נצחים ואם אני אגanza אוחם אמרו להם תורה רכינו מיטנו ז' רכינו נצחים תנוי לו רשות הלך ווון עמו אני לא אבאי ראייה אלא מן התורה שנאמיר ז'וון אברהם את מבאיין ראייה אמרו לו מן התורה אמר להן אף אני לא אבאי ראייה אלך ווון עמהן אמר להם מהיכן אתם כל אשר לו לzechק ולכני הפליגש אשר לאברהם נתן אברהם מותנו ז' אב שנותן אנטן לבני בחזי ושיינער זהה מעל זה הכלם ש' לה עלי זה הכלם לרבינו גוף ונשמה יכולן לפטור עצמן מן הדין כייד נוף אמר נשמה חמתה שמיום שפירשה מנני להיא אנטונינו לרבינו גוף ונשמה יכולן לפטור עצמן מן הדין כייד נוף אמר נשמה חמתה שמיום שפירשה מנני הרוני מוטל אבן רומות בCKER ונשמה אמרת גוף חטא שמוי שפירשת ממנה הרוני פורה ואירז צפזר אמר להיא אמשול לך משיל מהה הרב רומה מלך בשער ודם שהיה לו פרדים נאה והיה בו ברורות

מסורת הש"ם

(ג) ספקני כוותך עכשו
סמכ שטחן כיריך מושע
(ד) כי בירחן ערך
התקון (ב) בירחן כלון מה' פון
התקון (ג) ימי נמלת הענין
התקון (ד) נזקן מילוי
ט. ט. (ט) כי שביריך ערך
גע אַת שטחן גאנטן ווי' פון
רעדן רעדן מילוי ערך טוד
התקון (א) מילוי ערך מילוי
התקון (ב) מילוי ערך מילוי
התקון (ג) מילוי ערך מילוי
התקון (ד) מילוי ערך מילוי

בראשית כה יט
ג. רשות אברודם את
כל אשר לו ליעצה;
ולבני הפליגושים אשר
לאברודם ווישלחם מעל
מתקן יושלחם בעדרנו זו
יעצה בנו בעדרנו זו
קדמת אל ארץ קדם:
בראשית כה ה-

גלוון השם

הנחות הנ"א
[א] נ"א פסח קדמ' מתק:

